

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

68. An, & quando procedente etiam secunda sententia de pluralitate beneficiorum, sufficientium ad congruam sustentationem non illicita saltem jure natruæ, ad huc tamen eorum coacervatio seu nimia ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

aliqua causa, quod omnes admittunt; nimirum posse per consuetudinem induci, ut quis plura habeat, quorum singula vel plura sufficiunt ad honestam sustentationem, etiam desumendo sufficientiam ab ipsa persona provisi, ubi adest iusta causa. Vide Pirh. l. c. n. 142.

Quaestio 68. An, & quando, procedente etiam secunda sententia de pluralitate beneficiorum, sufficientium ad congruam sustentationem non illicita, saltem iure natura, adhuc tamen eorum coacervatio, seu nimia multitudo sit illicita, etiam iure natura?

Respondeo ad primum: Beneficiorum etiam omnino simplicium (intellige, dum singula vel eorum plura sufficiunt ad honestam sustentationem) coacervatio & exorbitans distributio uni personae tali juri naturali repugnans damnatur. Hurt. l. c. n. 36. tam juxta D. Thom. quam Cajet. II. citr. quia oritur ex avaritia, & cupiditate, & appetitu lautiùs vivendi, & ambitione majoris dignitatis, ut videre est ex verbis Trid. sess. 24. c. 17. ex quibus etiam constat, Concilium manifestè loqui etiam de his beneficiis omnino simplicibus. Et hac coacervatio generat scandalum in Ecclesia; quare semper, nisi subit ratio evacuens hanc ceterasque malitias, perseverat illicita. Hurt. l. c. Idem, nimirum, quod nimia istorum beneficiorum multitudo prohibita sit jure naturali & canonico, sentiunt Jo. Andr. in c. dudum. de Elect. Benedictus Capra. iv. de reg. & fallent. reg. 90. n. 135. Hojed. p. 1. c. 21. n. 1. quos citat Hurt. n. 37.

2. Respondeo ad secundum: Quanta autem esse debeat pluralitas, ut in coacervationem talem illicitam declinet, quantum quoad forum conscientiae, prudentum iudicio; quantum vero ad forum externum, iudicis arbitrio, relinquendum. Hurt. n. 40. citans pro hoc Hojed. citr. c. 21. n. 14. & 15. Illud, quod tradi ab Azor p. 2. l. 6. c. 12. q. 8. ait Hurt. subresol. 4. n. 5. immodicam beneficiorum multitudinem, ut peccetur per hoc contra jus naturae, censeri, si deatur ultra decem; secus si infra decem ultra congruam; & ideo peccare Papam dando uni decem, quorum quodlibet sufficiens est ad sustentationem beneficiati, id, inquam, displicere ait Filiuc. to. 3. tr. 41. c. 7. n. 40. & meritò. Verum id non tradit Azor *ibidem*, sed solum dicit, in hoc convenire omnes, decem beneficiorum multitudinem immodicam esse, eò quòd, dum leges & jura loquuntur de tempore vel numero, multum & longum consueverunt appellare decennium. Quinimò Azor ipse de suo ibi dicit, nullam æquitatem postulare, ut quis decem vel octo simul beneficia possideat; quòd verò tradit Hojed. l. c. n. 13. tunc demum dictam multitudinem simplicium fore contra jus naturae, quando ea tanta est, ut sufficere possit ad sustentationem duorum vel trium; meritò displicet Hurt. *loc. cit.* subresol. 13. n. 4. & seq. tanquam nimium contringens, & ut ait, sanguinem conscientiarum emungens, dum tuti esse non possent in conscientia, qui possident plura, etiam pingua, beneficia, quorum etiam quodlibet est sufficiens ad clericos honestè sustentandos; proindeq; miser esset status clericorum literatorum, nobilium, principum, quibus Papa plura talia concedit simplicia, & quibus talia dari concedit Extrav. execrabilia, & c. de

multa. Unde etiam si incompatibilitas illa & pluralitas hac nimia beneficiorum est desumenda in ordine ad congruam sustentationem, non est attendenda congrua seu sufficientia eorum, qui alias talia beneficia habere possunt, & ex iis sustentari congruè; sed congrua sustentatio personae provisa illis pluribus beneficiis, num eà ratione suarum qualitatum egeat tot beneficiis ad sui congruam sustentationem; etsi de cetero quolibet eorum posset clericus inferioris fortis sustentari. Hurt. subresol. illa 13. n. 7.

Quaestio 69. An, si quis habeat duo beneficia, quorum quodlibet de se non est sufficiens, & postea contingat eorum unum fieri sufficiens, possit illa adhuc simul retinere, stante decreto Tridentini?

Respondeo Garc. p. 11. c. 5. n. 319. videri dicendum, quòd non possit ea retinere; sed debet unum ex iis dimittere ad tradita in simili per Hojed. p. 1. c. 13. n. 57.

Quaestio 70. An, quae hucusque dicta sunt de beneficiis, locum etiam habeant in pensionibus (puta Clericalibus) quae nimirum Clerico, ut commodius sustentari possit, ex fructibus beneficii assignantur ad instar beneficii, seu loco beneficii, ut Garc. p. 1. c. 5. n. 170. Hurt. de resid. l. 6. retol. 6. subresolut. 11. n. 7.

Respondeo affirmativè: Hurt. l. c. n. 54. ubi, quòd de pluralitate pensionum eodem modo loquendum, ac de pluralitate beneficiorum simplicium nullam requirentium residentiam: unde ait conformiter suis principiis, sicut jure naturae licita est pluralitas beneficiorum, sic etiam pluralitas pensionum; & sicut dictum de nimia coacervatione beneficiorum, sic etiam de nimia coacervatione pensionum dicendum, sive hac contententur inter se, sive cum aliis quibuscunque beneficiis. Ac denique sicut pluralitas beneficiorum simplicium, quando congruam excedunt, jure positivo humano est reprobara; ita etiam pluralitas pensionum. Tamen si autem Azor p. 2. l. 8. c. 12. q. 7. dicat, non esse ex omni parte parem rationem de pensionibus, quae est de beneficiis; cum quaedam sint beneficia, quae jura & canones incompatibilia vocant, in illis verò nullae pensiones jure communi incompatibiles dicuntur; addit tamen, quòd sicut repugnat juri naturae, habere plura beneficia, dum unum sufficiens; ita quoque eidem juri naturae repugnare, unum simul habere plures pensiones, dum earum una sufficit ejus vitae commodè sustentanda: & sicut uni possunt assignari plura beneficia, ita etiam plures pensiones, nisi una, vel etiam plures ex illis de se sufficientes essent ob ejus merita in Ecclesiam, nobilitatem, literaturam, & c. Idem tenent Hojed. de incomp. p. 1. c. 21. n. 12. Vasq. opusc. de benef. c. 2. §. 3. dub. 11. citati ab Hurt. ubi supra n. 1. de cetero ait Azor l. c. q. 6. non esse interdictum jure communi, ut cum beneficio pensionem obtineat beneficiatus; sicut jure communi vetitum beneficiario, ne cum uno beneficio simul alterum habeat. Idem tradit quoad hoc Garc. p. 11. c. 5. n. 304. nimirum illud Concilii decretum sess. 24. c. 17. non